

Nr 309.

Av herr **Hansson** i Skediga, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 82, angående ändring av gällande bestämmelser rörande älgavgifter m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 82 föreslås ändrade grunder för handhavande av de till älgskadefonden erlagda avgifterna, vilka avgifter ha till uppgift att ersätta uppkomna skador å skördar och trädgårdar förorsakade av älgar.

Det framhålles i den kungl. propositionen, att de regler, som nu gälla vid skadeersättningen, även i fortsättningen böra tillämpas. De föreslagna ändringarna innebära endast, att södra skaderegleringsfonden skall uppdelas på varje län.

De regler, som nu gälla vid skaderegleringar, innehålla en begränsning i fråga om rätten att erhålla ersättning för skada. Denna begränsning innebär, att jordbruksfastigheter över 15 hektar i regel uteslutas. Ett avvikande från denna regel måste stödjas på särskilda skäl. Då även för dessa brukare i vissa fall, liksom för gårdar inom den fastställda storleksordningen, rätt så avsevärda förluster av skördar kunna uppstå, torde här nämnd storleksordning å jordbruksfastighet icke vara den rätta mätaren för att erhålla ersättning eller ej. Det torde t. ex. vara ett allmänt känt faktum, att en del ägare till gårdar, utarrenderade eller försålda, förbehålla sig jakträtten under vissa år. I dylika fall bli brukarna av dessa gårdar, om dessa överstiga 15 hektar, nästan helt förhindrade att utfå skadeersättning eller att genom jakt under lovlig tid på något sätt få förlusten gäldad, vilket torde vara möjligt om rätten till jakten förefunnes. Jaktmarken kan då t. ex. utarrenderas. I andra fall kan en jordbrukares ekonomiska ställning vara så svag, ehuru hans jordbruk överstiger den angivna arealen, att det måste betraktas som orätt att han uteslutes från ersättning.

Då nu bestämmelsen i gällande förordning, som tidigare anförts, innebär en arealbegränsning, torde det vara nödvändigt, att denna begränsning ändras, i vad det gäller gårdar där jakträtten är borttagen för jordbrukaren eller innehavaren och oavsett gårdens storlek, liksom även då ägaren eller brukaren har särskilt svag ekonomisk ställning.

I anslutning till vad som anförts vill jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att oberoende av den nu gällande arealbegränsningen brukare av jord, som icke ha jakträtten, samt andra ägare eller brukare i särskilt svag ekonomisk ställ-

ning måtte erhålla rätt till ersättning för av älgar förorsakade skador å växande gröda och trädgårdar.

Stockholm den 16 mars 1943.

K. E. Hansson,
Skediga.
